

5. Mar. ikke var opstaaet mere en 5. Valgmenighe-
 der, og han brugte det Udtryk, at dette kun var
 een pro mille. Han mente, at efter den friere
 Afgang, der var givet ved Loven af 25de Marts
 f. N. til at benytte Kirkerne, kunde man saa no-
 genlunde hjælpe sig dermed. Jeg har aldrig væ-
 ret i Stand til at indse, hvorledes man skulde
 kunne hjælpe sig dermed, naar man betragter, hvad
 det er for en Afgang, som Loven af 25de Marts
 f. N. har givet, og som aabenbart ikke kommer til
 at berøre det, hvorefter det her er Spørgsmaal.
 Men den ærede Rigsdagsmand udtalte den Gang
 og derfor, at det saa klart for mig, hvad
 der passerede. — at Rigsdagsmanden for
 Kjøbenhavns 7de Valgkreds havde, for saa
 saaende Devis, for, at der nu var aabnet
 saa megen Frihed, ved Loven af 25de Marts, f. N.,
 at — og saa kom han til den omtalte Konclu-
 sion — der ikke var nogen Ulykke ved, ikke nu at
 faae en Valgmenighedslov. Jeg betragter Sagen
 ganske anderledes; jeg antager, at i det Hele A-
 gangen til at kunne stifte en Valgmenighed, er et
 saadant Godt, at der fra Thingets Side har gjø-
 res Alt, hvad der lader sig gjøre, for at tilveie-
 bringe Muligheden af, at der træder en Valg-
 menighedslov, i alt Fald under en saadan Form,
 at den kan blive bifaldet, i Stedet for Loven af
 15de Maj 1868, og at man ikke skal lade ind-
 træde en Periode, hvor de, der søle Trang til at
 samle sig i en Valgmenighed, skulle være affkaarne
 fra Agangen dertil. Det er disse Betragtninger,
 der gjøre, at jeg vil tillade det høiærede Thing
 at lade Sagen gaa over til et Fællesudvalg, idet
 jeg frygter for, at ved at benytte den Udvej, som
 er antydet, at overlade Sagen til Landstinget,
 kunde ogsaa den Mulighed indtræde, at vi ikke fik
 noget Fællesudvalg.

Berg: Jeg slutter mig til den Betragtning,
 der er gjort gjældende af det ærede Medlem for
 Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen).
 Et det Thingets Mening, hvad nu er affteent over
 med Flertal af 4 Stemmer mod Ministerens
 Udtalelse, saa indser jeg ikke Nytten af at gaa
 ind paa det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand
 fra Jævn (Corn. Petersen) har stillet, et det deri-
 mod ikke Meningen med at have vedtaget det
 Endringsforslag, der var stillet, men man egentlig
 vil have noget Udret, saa kan jeg forslaa, at man
 følger det ærede Medlems Forslag. Jeg har imid-
 lertid den Tro, at det, der nu er vedtaget, ud-
 trykker Thingets Anskuelse om denne Sag, og at
 man ikke vilger tilbage for Fordringerne om baade
 Kirkernes Benyttelse og Benyttelsen af theologiske
 8de Mai.

Kandidater til Præster for Valgmenighederne, og
 det forekommer mig derfor, at det ikke er nogen
 Grund til at forløge tidligere Forhandlinger i alt
 Fald efter Opfordring fra vor Side, naar
 Stillingen er saaledes. Jeg skal derfor tillade
 mig at stemme mod det Forslag, som det
 ærede Medlem har fremsat. Ønsker det an-
 det Thing derimod, at der skal nedsettes et
 Udvalg, da er det et Vidnesbyrd om, at det vil
 komme os i Møde og maaske det ønsker at gaa
 saa vidt som jeg antager, at vi i den Henseende
 maa have. Jeg tror for Øvrigt ikke, at det er
 gjort umuligt at oprette Valgmenigheder, fordi
 man ikke faar nogen Lov ud i denne Samling af
 den Bestaafenhed, som her er Tale om; jeg tror,
 at det er muligt for Administrationen efter den
 gjældende Lovgivning at oprette Valgmenigheder.
 Ogsaa af denne Grund, et der efter min Forme-
 ning ikke nogenjomhelst Ulempe forbunden med
 at havde sin let forstaaelige og let forklarlige
 Stilling i denne Sag.

Fermansen: Hvorvidt det virkelig skulde
 være saaledes, at Administrationen har denne Ret,
 i Fald vi lade Loven falde, skal jeg ikke indlade
 mig paa, men det har altid forekommet mig, at
 være meget uheldigt, hvis det Tilfælde skulde ind-
 træffe i den Tid, som kan ligge mellem denne
 Samlings Slutning og indtil vi atter kunne faae en ny
 Lov, at Folk skulde søle sig opfordrede til at danne
 en Valgmenighed og saa skulde gjøre det uden at
 faae paa Lovens Grund. Derfor er det min Me-
 ning, at vi bør gjøre, hvad der kan gjøres, for at
 se, om der ikke endnu kunde komme en Overens-
 komst mellem de to Thing og den høit-
 ærede Minister. Maaske Sandsynligheden derfor
 er meget ringe, men det forekommer mig dog
 alligevel, at vi ikke skulle vise den maaske lille
 Udfigt, der er dertil, fra os, men følge det For-
 slag, som er fremkommet fra det ærede Medlem
 for Odense Amts 2den Valgkreds (Cornelius Pe-
 tersen). Ganske vist er det, saaledes som den ærede
 sidste Taleer yttrede, de Medlemmers Mening, som
 i dette Spørgsmaal høre til Flertallet, hvilket
 ogsaa er Tilfældet med mig — at den heldigste
 Ordning, den Ordning, vi maa tilstræbe og alde-
 les ikke opgive Haabet om at naae, er den, som
 her er vedtaget, men det forekommer mig dog paa
 den anden Side, at det er muligt at indkomme
 andre Anskuelser noget, i alt Fald paa et vist
 Punkt. Jeg skal tillade mig at minde det høit-
 ærede Thing om, at ved denne Sags 1ste Be-
 handling udtalte jeg den Lante, at man med Hen-
 syn til Kandidaters Bestikkelse kunde sætte en Al-